

til at tegne en Forsikring, som bag efter viser sig at være spildt.

I Stedet for at knytte Undtagelsen om Køberens Risiko direkte til den Betingelse, at Salgsgenstandens Forbliven hos Sælgeren skyldes Hensynet til Køberens Interesser, opstiller Udkastet derfor som Betingelse for, at Køberen bærer Faren: at Salgsgenstanden skal hentes af Køberen, og at Tiden er inde, da den ifølge Aftalen kan hentes. En Forudsætning er det herved, at Købet angaar en bestemt Genstand, idet Risikoens Overgang paa Køberen ved Salg af generisk bestemte Ting aldrig bør finde Sted før Leveringen, hvorom ndfr., samt at Genstanden af Sælgeren holdes rede til Afhentning af Køberen. Heri ligger bl. a., at Sælgeren bærer Risikoens i Tilfælde af, at han efter Aftalen skal bringe Salgsgenstanden i en anden Stand end den, hvori den var ved Købets Afslutning, og saadant endnu ikke er sket.

Under de angivne Betingelser vil det sikkert ogsaa findes, at Sælgeren i det langt overvejende Antal af forekommende Tilfælde gennem sin fortsatte Besiddelse af Salgsgenstanden udelukkende eller dog i det væsentligste varetager Køberens Interesser, og at Formuleringen af Undtagelsen i Udkastet derfor alene indeholder den til Opnaaelsen af en tilstrækkelig Bestemthed fornødne Udformning af Interesse-Synspunktet. Paa den ene Side er nemlig Grunden til, at der ved Aftalen fastsættes en Frist, inden hvilken Køberen ikke maa hente Salgsgenstanden, regelmæssig enten den, at Sælgeren har forbeholdt sig en Brugsret over Genstanden eller den, at han maa have nogen Tid til at bringe den i den Stand, som betinger den opnaaede Købesum. Og har Sælgeren paa den anden Side muligvis forbeholdt sig en vis Brug af Tingen i Tilfælde, i hvilke Køberen kan hente den naar som helst, følger det af denne Køberens Ret, at Sælgerens Brugsret er af en saa prekær Natur og regelmæssig af en saa ringe Værdi, at der

ikke deri er nogen Grund til at lade ham bære Risikoens.

Som det vil ses har Undtagelsen alene Hensyn til Køb af en bestemt Salgsgenstand. Ved Køb af Genstande, bestemte efter Art, kan Spørgsmaalet om Risikoens Overgang paa Køberen først opstaa, naar Sælgeren har udsondret bestemte Genstande til Opfyldelse af Købet. Mens selv under denne Forudsætning lader det sig ikke forsvare at lægge Risikoens paa Køberen forinden Leveringen. Saalænge Levering ikke har fundet Sted, staar det nemlig Sælgeren frit for at disponere efter eget Tykke over det udskilte Gods. — Det erindres herved, at Udkastets § 3 under Køb af Genstande, der ere bestemte efter Art, henfører de Tilfælde, i hvilke Købet angaar en vis Mængde af et angivet Parti. Angaar Købet derimod en egentlig Brøkdæl af et Parti, stemmer det sikkert med den almindelige Opfattelse, at der derved mellem Køber og Sælger er skabt et Samejeforhold til dette, saa at begge Parter i Forening efter Købets Afslutning bære Risikoens for Partiets hændelige Undergang eller Forringelse.

Med Hensyn til Anvendelsen af Undtagelsesregelen i Paragrafens 2det Stykke er der i øvrigt Grund til at gøre opmærksom paa, at den Betingelse, at „Salgsgenstanden skal hentes af Køberen“, ikke foreligger i Tilfælde, i hvilke Sælgeren ifølge Aftalen skal besørge nogen Del af Transporten, selv om det alene er en ubetydelig Transport til et Indladningssted indenfor Pladsens Grænser, og selv om det paahviler Køberen at skaffe en Fragtfører til Genstandens Modtagelse til dens videre Befordring til Bestemmelsesstedet. Noget andet er det, at Faren for Salgsgenstanden ogsaa i saadanne Tilfælde overføres paa Køberen, naar dennes Forhold bevirker, at den ikke bliver leveret i rette Tid, jfr. Udkastets § 37.

Det følger af almindelige Regler, at Sælgeren ofte er forpligtet til at sende